

temmelig vis paa at blive mer eller mindre forulempet med Andragender og Klager, der blive henbiste til offentlig Førfølgning. Jeg kan nu vel sikk tale for mit eget Vedkommende; men jeg anser det for i den Grad ønskelig, at man paa en mere fyldestjørende Maade hævder Sagtlovgivningen end hidtil, at jeg, som ogsaa er Politimester, ikke skal have det Mindste imod at saa en Smule forøget Uleilighed ved denne nye Bestemmelse. Jeg tror ogsaa, at Politimesteren meget vel vil vide at skjelne mellem de motiverede og ganske umotiverede Klager og svar se, om der er Anledning til at gjøre Noget derved, og det er jo en Klusion at tro, at Politimesteren, naar det er en Sag, der er Gjenstand for offentlig Førfølgning, skal være absolut forpligtet til at gjøre Noget i Anledning af en hvilkensomhelst Klage, den være sig nok saa ubesøiet. I det Dieblit, Politimesteren strider ind *ex officio*, gjør han det paa sit eget Ansvar, og gjør han det paa en aldeles ubesøiet Klage, saa hører han selv Ansvaret derfor; dette er tillige en Garanti for, at Folk ikke blive forulempede i Anledning af ganske umotiverede Klager. Det ærede Medlem, der førte Ordet for Forslagsstillerne, talte overordentlig rosende om den private Førfølgning i Sammenligning med den offentlige og betegnede dem som saa himmelvidt forskjellig fra hinanden, at Valget mellem dem ikke kunde være vanskeligt. Der er nu i Virkeligheden ikke saa overordentlig stor Forskjel i Behandlingen af offentlige og private Politisager. Det veed det ærede Medlem, der talte, meget godt. Der er en Forskjel, en væsentlig Forskjel, nemlig at man skal betale for den private Førfølgning, men man har den offentlige fri. Det ærede Medlem ansøgte rigtignok, at man under de private Sager kunde møde med sin Defensor, men det ærede Medlem synes at have glemt, at den samme Ret har man under offentlige Sager. Jeg synes, det ærede Medlem har glemt, at vi have en Lov af 14de Juni 1850, hvor det netop er tilladt at møde med Sagsfører i offentlige Politisager (Stemmer. Ikke under Førhørene). Savel saa, men han er dog ikke blottet for Defensor. Saa sagde det ærede Medlem, at denne blandede Førfølgning,

som Udvalget havde tilladt sig at foreslaa, var noget helt Nyt. Det er virkelig ikke noget Nyt; den findes anvendt blandt Andet i en Række af Paragrafer i Straffeloven. Jeg vil blot minde om §§ 235 og 256 om Smaatyberier, Smaabedragier, som kun ere Gjenstand for offentlig Paatale, naar den Private begjærer det (Afbrudelse). Ja, maa jeg have Ordet nu, det ærede Medlem kan da saa det efter mig. Der er en anden Bestemmelse i Straffelovens § 278, hvor man ogsaa har en saadan privat-offentlig Politiførfølgning. Det er det Tilfælde, hvor en Mand besjener sig af en anden Mand's Mærke paa en Vare, der er ligesaa god som den ægte. Dette Tilfælde omhandles i § 278, 2det Membrum. Det er i og for sig en temmelig ubetydelig Førføelse, at en Mand f. Ex bruger en Etikette paa en Flaske Champagne, som han fabrikerer og kalder *duo de Montebello*, naar den er ligesaa god som den virkelige; men Hertugen af Montebello kan, hvis han vil, forlange ham tiltalt ved offentlig Politiret herfor. Det er altsaa virkelig ikke noget Ukjendt i vor Lovgivning, at vi have denne blandede Førfølgning, og det er noget foruheldigt at høre det ærede Medlem, som dog maa kjende dette ligesaa godt som jeg, fremsætte sige Paastande. Sagtforseelser — det ville de ærede Medlemmer fra Landet vistnok have haft rig Leilighed til at overbevise sig om — foregaa ogsaa meget ofte under saasaaanne Førførelser af Orden, og No, at det er god Anledning for det Offentlige til, paa Klager fra de Privates Side, at tage sig af disse Sager. Sagtberetnelser, ulovlig Sagt, hvor f. Ex flere Personer gaa ind paa en anden Mand's Mark, jage hans Kreaturer løse, og uden nogensomhelst Beseelse udøve Sagt, ere saadanne Førførelser og Indgreb i de Privates Rettigheder, at de i samme Maal fortjente Afstraffelse fra det Offentliges Side, som adskillige Gadeordener, til Exempel, Førførelse af Folks Rattero. Der er Ingen i Tvivl om, at det Offentlige tager sig af Nøiligheden paa Gaderne om Ratten, og man forlanger ikke, at den enkelte Private, der er bleven forstyrret i sin Sovn, skal klage derved. Men hvorfor saa ikke i dette Tilfælde,